

عنوان مقاله:

بررسی شاخص های آسایش حرارتی ساختمان در شهر اهواز

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی شهرسازی، مدیریت شهری و توسعه پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

سعید کامیابی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد سمنان

مریم صالحی فرگنی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد سمنان

خلاصه مقاله:

شناخت پتانسیل های طبیعی، به عنوان بستر فعالیت های انسانی پایه و اساس غالب برنامه ریزی های محیطی و آمایش سرزمین را تشکیل می دهد. در این راستا ویژگیهای اقلیمی و عناصر غالب آن در پراکندگی فضایی و شکل گیری رفتار محیطی جوامع انسانی نقش تعیین کننده ای ایفا می کنند تا آنجا که امروزه مطالعات و بررسی های بیوکلیمای انسانی، پایه و اساس برنامه ریزی های شهری، عمرانی، سکونتگاهی، معماری، جهانگردی و غیره است. فضاهای داخلی ساختمان متأثر از اقلیم منطقه موردنظر بوده و اقلیم نیز به نوبه خود طراحی بناها را تحت تأثیر قرار می دهد. در این مقاله، پس از استخراج داده های هواشناسی سینوپتیک شهر اهواز در دوره آماری 52 ساله 1368-1392 براساس طبقه بندی دمارتن، آمبرژه و کوپن نوع اقلیم شهر اهواز تعیین شد. نمودار آمبروترومیک اهواز تهیه گردید و آسایش یا عدم آسایش انسان در شهر اهواز بر اساس مدل ها و شاخص های زیست اقلیمی اوانز و ماهانی که از معتبرترین شاخص های ارزیابی آسایش گرمایی می باشند، مورد بررسی قرار گرفت. بررسیها نشان داد که شهر اهواز در طول سال از شرایط بسیار گرم تا خنکی برخوردار است. طی فصول زمستان و تابستان از محدوده آسایش زیست اقلیمی خارج است و با آغاز فصول بهار و پاییز در ماههای گذار از سرما به گرما فروردین و گرما به سرما آبان اقلیم اهواز به شرایط آسایش انسانی نزدیک می شود

کلمات کلیدی:

معماری همساز با اقلیم، اهواز، ماهانی، اوانز، نمودار آمبروترومیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/361390>

